

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 4Sžfk/49/2019  
Identifikačné číslo spisu: 7014200201  
Dátum vydania rozhodnutia: 04.11.2020  
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7014200201.3

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: VISK, s.r.o., Národná trieda 39, Košice, IČO: 366 00 881, právne zastúpený JUDr. Eugenom Kostovčikom, advokátom, so sídlom Gelnická 33, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutiu žalovaného č. 1100303/1/85729-610133/2013/4897 zo dňa 20. decembra 2013, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k.6S/27/2014- 150 zo dňa 25. apríla 2019 takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov kasačného konania voči žalovanému.

### Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 191 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 1100303/1/85729-610133/2013/4897 zo dňa 20.12.2013 a rozhodnutie Daňového úradu č. 9801402/5/4430197/2013 zo dňa 30.09.2013, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane podľa § 68 ods. 5 a ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) vyrubený rozdiel dane v sume 39.403,90 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2007. Rozhodnutie správcu dane bolo vydané na podklade protokolu č. 9801402/5/1309136/2013 zo dňa 08.04.2013 vyhotovenom po vykonaní daňovej kontroly na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2007 a február 2007 u platiteľa dane - VISK, s.r.o.

2. Žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaný podľa ust. § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 9801402/5/4430197/2013 zo dňa 30.09.2013, ktorým bol

žalobcovi ako platiteľovi dane podľa § 68 ods. 5 a ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. vyrubený rozdiel dane v sume 39.403,90 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2007.

3. Rozhodnutie správcu dane bolo vydané na podklade protokolu č. 9801402/5/1309136/2013 zo dňa 08.04.2013 vyhotovenom po vykonaní daňovej kontroly na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2007 a február 2007 u platiteľa dane - VISK, s.r.o. Rozhodujúcou skutočnosťou pre vydanie rozhodnutia správcu dane bol jeho záver o nepriznaní nároku na odpočítane dane v sume 1.187.082,- Sk (39.404,- eur), ktorý daňový subjekt VISK, s.r.o. deklaroval tromi faktúrami od dodávateľa Tatra Trade Corporation, s.r.o., Košická 44, Bratislava za „rýdze zlato Au“ - č. 10070008 zo dňa 26.02.2007, č. 100700010 zo dňa 27.02.2007 a č. 10070011 zo dňa 28.02.2007 z dôvodu porušenia § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty. Správca dane vykonaným dokazovaním zistil tieto skutočnosti o jednotlivých subjektoch zapojených do obchodovania s komoditou zlato vo februári 2007: Zistený dodávateľsko-odberateľský reťazec je uzatvoreným kruhom, v ktorom sa fakturovaný tovar dostal od prvého dodávateľa cez piatich deklarovaných obchodníkov späť k tomuto dodávateľovi, t.j. uvedený reťazec vykazuje znaky typického karuselového obchodovania.

4. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že daňové orgány nepostupovali v daňovom konaní dôsledne, ak si nezabezpečili uvedené výpovede, resp. nevypočuli konateľa Tatra Trade Corporation, s.r.o., t.j. dodávateľa zlata žalobcovi M. B., ktorého výsluchy boli vykonané aj pred novembrom roku 2013, avšak v inom daňovom konaní, pri inej daňovej kontrole za mesiac máj 2007, v ktorom však odberateľom zlata bol iný daňový subjekt, a to spoločnosť EURO AD, s.r.o. Praha, Česká republika a v inom reťazci obchodu so zlatom (PNEU-VAN, s.r.o., UNION STEEL, s.r.o., Tatra Trade Corporation, s.r.o. a C&T, s.r.o., Nová Dubnica) a v ktorom daňovom konaní konateľ M. B. vypovedal aj o dodávkach zlata rôznym spoločnostiam za celý rok 2007, a teda aj za február 2007, ako to vyplývalo z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžfk/9/2016 zo dňa 05.12.2017.

5. Krajský súd uviedol, že v daňovom konaní bolo nevyhnutné pre riadne a dostatočné zistenie skutkového stavu veci a jeho následné posúdenie, podrobne vypočúť konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. M. B. k dodávke zlata žalobcovi v mesiaci február 2007 aj v tomto daňovom konaní a jeho výpovede do novembra 2013 konfrontovať s výpoveďami zo dňa 22.07.2014, 19.09.2014 a 15.04.2015 (ako na to poukázal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 4Sžfk/9/2016 zo dňa 05.12.2017), tieto výpovede potom vyhodnotiť v spojitosti s výpoveďou svedka J.o, ktorý potvrdil obchody so zlatom, pri ktorých bol, ako to tvrdil, prítomný, poznal konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. M. B., zlato videl, mal ho v ruke, a z nich vychádzať pri novom rozhodnutí o tom, či išlo o fiktívne obchody aj medzi spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. a žalobcom. Podľa obsahu výpovede konateľa M. B. zväziť aj konfrontáciu tohto konateľa so svedkom J. na výpoveď ktorého žalobca dáva dôraz, a výsledok konfrontácie následne vyhodnotiť v novom rozhodnutí.

6. Krajský súd mal za to, že len po podrobnom výsluchu konateľa dodávateľa žalobcu Tatra Trade Corporation, s.r.o. M. B. a prípadnej do úvahy pripadajúcej konfrontácii so svedkom žalobcu J., vzhľadom na obsah výpovede tohto svedka, by bolo možné posúdiť, či žalobca o podvodnom konaní svojho dodávateľa vedel alebo mohol vedieť, a teda, že sa prijatím plnenia podieľal na plnení, ktoré je spojené s daňovým únikom, pretože žalobcovi nemohlo byť odopreté právo na uplatnenie nároku na odpočet dane na vstupe u osôb povinných k dani, ktorých plnenia boli v rámci reťazca poskytnuté s úmyslom dopustiť sa podvodu, ako na to poukazuje aj žalobca v žalobe, kde súčasne tvrdil, že nevedel o tomto podvodnom konaní. Podľa rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky totiž okruh kritérií, z ktorých sa zisťuje úmysel a vedomosť daňového subjektu (v tomto prípade žalobcu), stanovuje a dokazuje správca dane, pričom musia byť v rozumnej miere, ktorú možno predpokladať v obvyklom obchodnom styku medzi daňovými subjektmi. Túto dôkaznú povinnosť si správca dane pre chýbajúci výsluch konateľa dodávateľa zlata žalobcovi Tatra Trade Corporation, s.r.o. M. B. evidentne nesplnil, keďže nevykonával dokazovanie v uvedenom smere, ak žalobca v daňovom konaní od začiatku daňového konania tvrdil, že so zlatom obchodoval so spoločnosťou, dodávateľom, Tatra Trade Corporation, s.r.o., ktorej konateľ M. B. nebol vypočutý a čo žalobcovi potvrdil svedok J. a aj konateľ odberateľa žalobcu

T., ktoré výpovede čo do ich vierohodnosti daňové orgány spochybnili. Aj dôkazné bremeno daňových orgánov je totiž spojené so zodpovednosťou za vznik dôkaznej núdze ohľadne preukázania tvrdených skutočností daňovými orgánmi, a to zatiaľ nebolo naplnené.

7. Krajský súd uviedol, že úlohou daňových orgánov v ďalšom konaní bude vykonať podrobný výsluch konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. M. Chovanca k dodávke zlata v mesiaci február 2007 žalobcovi a jeho výpovede do novembra 2013 konfrontovať s výpoveďami zo dňa 22.07.2014, 19.09.2014 a 15.04.2015, tieto výpovede potom vyhodnotiť v spojitosti s výpoveďou svedka J., ktorý potvrdil obchody so zlatom, pri ktorých bol, ako to tvrdil, prítomný, poznal konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. M. B., zlato videl, mal ho v ruke, a z nich vychádzať pri novom rozhodnutí o tom, či išlo o fiktívne obchody aj medzi spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. a žalobcom. Podľa obsahu výpovede konateľa M. B. zväžiť aj konfrontáciu tohto konateľa so svedkom J., na výpoveď ktorého žalobca dáva dôraz, a výsledok konfrontácie následne vyhodnotiť v novom rozhodnutí. Ak daňové orgány vedomú účasť žalobcu na podvodnom konaní založia na neexistencii tovaru od svojho dodávateľa Tatra Trade Corporation, s.r.o., čo je ich dôkazným bremenom, tak až potom, sa môže preukázať, že zlato, s ktorým žalobca, ako tvrdí, obchodoval so spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o., neexistovalo.

8. Krajský súd rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správcu dane pre nedôsledné uplatnenie vyššie citovaného ust. § 3 ods. 3, § 24 ods. 2 a ods. 4 Daňového poriadku, podľa ust. § 191 ods. 1 písm. e) SSP, t.j. z dôvodu, že zistenie skutkového stavu správcom dane a žalovaným bolo nedostačujúce pre riadne posúdenie veci žalobcu, zrušil a vrátil vec správcovi dane na ďalšie konanie, a to za použitia ust. § 191 ods. 3 písm. a) a ods. 4 SSP.

2.

9. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Žalovaný v kasačnej sťažnosti uviedol, že správca dane vyvodil záver, že zdaniteľne obchody tak, ako boli deklarovane sa neuskutočnili, čím neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre uplatnenie odpočítania dane, ani pre oslobodenie od dane. Žalobca nepreukázal reálnosť dodania tovaru deklarovaneho dodávateľskými faktúrami od dodávateľa Tatra Trade Corporation, s.r.o., ani reálnosť dodania tovaru deklarovaneho faktúrami pre českú spoločnosť EUROPA GOLD, s.r.o. Fyzické dodanie tovaru z tuzemska do Českej republiky nebolo preukázané a zo zisteného fakturačného reťazca spoločnosti bolo zrejmé, že tovar bol českou spoločnosťou fakturovaný späť slovenskej (nekontaktnej) spoločnosti RESTAR TRANS, s.r.o. (prvá a posledná spoločnosť zo zisteného reťazca spoločností). Zákonné podmienky, po splnení ktorých vzniklo platiteľovi dane právo na odpočítanie dane, ako aj na uplatnenie oslobodenia od dane, nespočívali len vo formálnej deklarácii, v predložení dokladov s predpísaným obsahom, ale tieto museli mať povahu faktu, nesporne preukazovať vyžadovanú skutočnosť vo všetkých jej znakoch v právnej, v objekte i v subjekte.

11. Podľa žalovaného uvedený záver bol preukázaný v nadväznosti na všetky zistenia v celom zistenom reťazci nákupu a predaja a zistení týkajúcich sa preverovaných faktúr za nákup zlata od spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o., na ktoré síce správny súd poukázal, ale v konečnom dôsledku na ne neprihliadal. Z Uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžf/63/2016 zo dňa 12.09.2017, ktorým Najvyšší súd SR zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/27/2014 zo dňa 12.05.2016 (ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu) a vrátil mu vec na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočného odôvodnenia nevyplývalo, že krajský súd nemal prihliadať na zistenia správcu dane o fakturačnom reťazci spoločností, o karuselovom obchode.

12. Krajský súd sa stotožnil so žalobnými námietkami žalobcu a neprihliadal na dôkazy zabezpečené správcom dane, na výsledky dokazovania a na ich vyhodnotenie vo vzťahu k preukázaniu splnenia

zákonom stanovených podmienok pre odpočítanie dane za zdaňovacie obdobie február 2007. Krajský súd zviazal Daňový úrad Košice správcu dane podrobne vypočúť konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. JUDr. E. B. a konfrontovať jeho výpovede učinené do novembra 2013 s jeho neskoršími výpoveďami a vyhodnotiť ich s výpoveďami D. J. a z nich vychádzať pri novom rozhodnutí o tom, či išlo o fiktívne obchody aj medzi spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. a žalobcom. Sťažovateľ v súvislosti s uvedeným rozhodnutím krajského súdu, poukázal na skutočnosť, že práve výpovede JUDr. B. z rokov 2014 a 2015, (ktorými poprel svoje výpovede do novembra 2013 a poprel akékoľvek reálne obchodovanie so zlatom, a tým vlastne potvrdil správnosť záverov správcu dane, ktoré vyvodil z výsledkov dokazovania aj bez vyjadrení JUDr. B.), sú predmetom odvolacích námietok a žalobných dôvodov žalobcu v konaniach, ktoré sa týkajú zdaňovacích období január - august 2007, pričom sťažovateľ zastáva názor, že tieto výpovede JUDr. B. sú súčasťou množstva dôkazov, ktoré správca dane zabezpečil a hodnotil nielen jednotlivo, ale aj vo vzájomných súvislostiach so všetkými zabezpečenými dôkazmi. Vzhľadom na zistenia správcu dane o jednotlivých spoločnostiach účelovo zapojených do zisteného fakturačného reťazca spoločností obchodujúcich so zlatom, na výsledky preverovania jednotlivých obchodných vzťahov a samotného predmetu fakturácie, bol logický a správny postup správcu dane, ktorý už v roku 2013, napriek tvrdeniam dodávateľskej spoločnosti a žalobcu o reálnom obchodovaní s rýdzim zlatom, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru o nesplnení podmienok pre odpočítanie dane z faktúr od spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. a pre uplatnenie oslobodenia od dane na faktúrach pre spoločnosť EUROPA GOLD, s.r.o. Správca dane už v roku 2013 konštatoval, že na deklarované obchodné operácie možno nahliadať ako na simuláciu, pretože použité doklady a uskutočnené úkony v skutočnosti nespôsobili právne následky, len sa voči tretím stranám snažili vyvolať dojem, že takéto právne následky vyvolávajú. Na tieto skutočnosti krajský súd neprihliadal.

13. Sťažovateľ v súvislosti s výpoveďou svedka M. B., poukázal na skutočnosť, že v odvolacom konaní v súlade s § 74 ods. 2 Daňového poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie v rozsahu požadovanom v odvolaní a v napadnutom rozhodnutí sa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v odvolaní, pričom žalobca nevypočítanie JUDr. E. B. nenamietal. Vo svetle neskorších vyjadrení JUDr. E. B., ktoré zjavne nie sú v prospech žalobcu a podporujú zistenia a závery sťažovateľa (pretože M. B. opakovane potvrdil svoje tvrdenia o spôsobe obchodovania so zlatom, pričom z jeho výpovedí vyplynulo, že zlato, ktoré malo byť predmetom obchodovania v zistenom reťazci spoločností reálne neexistovalo a to zlato, ktoré nakúpil od rakúskej spoločnosti Schoeller Münzhandel GmbH, pričom boli vystavované aj kópie faktúr bez uvedenia kupujúceho, bolo určené na dodávky inému odberateľovi), sťažovateľ vypočítanie bývalého konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. k dodávkam zlata v zdaňovacom období február 2007 nepovažoval za nevyhnuté, pretože skutkový stav bol zistený dostatočne.

14. Z výpovedí J. T., ktorý podľa tvrdenia krajského súdu mal potvrdiť obchodovanie so žalobcom VISK, s.r.o., vyplývala aj skutočnosť uvedená v jeho výpovedi zo dňa 30.09.2011 (podrobne uvedená v odôvodnení rozhodnutia správcu dane), že s konateľom spoločnosti VISK, s.r.o. - Kasardom sa stretol raz v živote na osobnom stretnutí v Košiciach a spoločnosť VISK, s.r.o. mu mala predať zlato. J. T. vyšetrovateľovi PZ uviedol, že osobne zlato ani nevidel. Vzhľadom na faktúry žalobcu vystavené spoločnosti EUROPA GOLD, s.r.o. ako aj na tvrdenia žalobcu a svedka J. (ktorý tvrdil, že v jeho priestoroch boli aj iné osoby, ktoré nepoznal, pričom nevedel uviesť kedy a koľkokrát), by sa J. T. mal zúčastniť viacerých stretnutí s deklarovateľom spoločnosti VISK, s.r.o. Z výpovede J. T. bola zrejmá a nesporná aj účelovosť zapojenia českej spoločnosti EUROPA GOLD, s.r.o. do zisteného reťazca spoločností na pozícii spoločnosti v inej členskej krajine, ktorej žalobca fakturoval rýdze zlato s oslobodením od dane, pričom táto spoločnosť mala v tie isté dni, tie isté objemy fakturovať späť na Slovensko, nekontaktnej spoločnosti RESTAR TRANS s.r.o. Aj napriek tomu, že J. T. vo výpovedi pred správcu dane dňa 28.08.2013 už korigoval svoju výpoveď zo dňa 30.09.2011, ale svojimi nejasnými, nejednoznačnými, nekonkrétnymi a nepresnými odpoveďami na otázky správcu dane nepotvrdil konkrétne dodávky zlata v konkrétnych termínoch a množstvách, a v konečnom dôsledku potvrdil účelovosť zapojenia spoločnosti EUROPA GOLD, s.r.o., (ktorej činnosť riadil R. T., konateľ spoločnosti UNION STEEL, s.r.o.) do zisteného reťazca spoločností a žiadnym spôsobom nepreukázal

realnosť preverovaných zdaniteľných obchodov.

15. Sťažovateľ namietal tvrdenie krajského súdu, že svedok D. J. potvrdil obchody so zlatom, pri ktorých bol, ako to tvrdí, prítomný, poznal konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. M. B., zlato videl, mal ho v ruke, z dôvodu, že svedok D. J. i správcovi dane dňa 29.05.2013 okrem iného potvrdil, že poskytoval priestory R. P. a že v nich bol vždy prítomný, ale sám uviedol, že presné dátumy si už nepamätá, nevedel presne povedať koľkokrát sa obchod uskutočnil, tvrdil, že to bolo viackrát. Už v roku 2013 svedok správcovi dane potvrdil, že doklady sa nevystavovali v jeho priestoroch a pri odovzdávaní a preberaní tovaru, ale boli už hotové a prichystané. Svedok okrem E. B. nepoznal žiadnu osobu, nevedel meno žiadnej osoby, na priamu otázku správcu dane, či pozná J. T. a či menovaný bol niekedy v jeho priestoroch, sa svedok nevedel vyjadriť. K samotnému tovaru, ktorý mal byť v jeho priestoroch odovzdávaný a preberaný, svedok uviedol, že sa jednalo o zlato, odliatky obdĺžnikového tvaru, ktoré neboli balené, videl viac kusov zlata, jeden kus mal v ruke. Z vyjadrení svedka (ktoré boli nekonkrétne, nepresné, nepresvedčivé), nemožno dospieť k jednoznačnému záveru, že svedok potvrdil obchody so zlatom v takom rozsahu a medzi takými konkrétnymi spoločnosťami, ktoré boli predmetom preverovania správcu dane, pretože jeho výpoveď nemôže potvrdiť konkrétne dodania zlata v konkrétnych dňoch, množstvách, kvalite, od konkrétnych spoločností, ani konkrétnym spoločnostiam, a to aj s prihliadnutím napr. na tvrdenie J. T., že v Košiciach bol iba raz, že s R. P. sa stretol iba raz, že zlato nikdy nevidel, že ho riadil R. T..

16. Výpoveď svedka D. J., ktorý poskytoval žalobcovi svoje priestory na Hroncovej ulici v Košiciach nemohol byť rozhodujúcim dôkazom preukazujúcim obchodovanie so zlatom medzi žalobcom a spoločnosťami Tatra Trade Corporation, s.r.o. a EUROPA GOLD, s.r.o., pretože v doterajšom konaní neboli správcovi dane, ani sťažovateľovi poskytnuté žiadne dôkazy o tom, že k obchodovaniu so zlatom malo dochádzať práve v priestoroch svedka. Z vyjadrení M. B. a ďalších svedkov vyplynulo, že obchodovanie so zlatom malo prebiehať na rôznych miestach v Bratislave, v Košiciach, v Prahe - teda neexistovali žiadne dôkazy o tom, že zlato sa fyzicky malo preberať práve v priestoroch svedka. Aj keď postavenie svedka k prejednávanej veci nebolo rozhodujúce, sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že D. J. nebol konateľom ani spoločníkom žiadnej zo spoločností zapojených do zisteného reťazca spoločností obchodujúcich so zlatom, iba mal sledovať, čo sa dialo v jeho priestoroch, preto nemal dôvod kontrolovať, preberať, resp. odovzdávať jednotlivé zlaté tehly predmet fakturácie, resp. akýmkoľvek spôsobom sa zúčastňovať fyzického odovzdávania a preberania zlata a dokladov (ktoré boli vopred pripravené). Tvrdenia, že videl zlato (kedy, koľko, aké množstvo), mal ho v ruke (jednu tehlu), poznal M. B. (čo neznamena, že zlato malo byť odovzdávané M. B. V. P. zlato výlučne za účasti J. J.), pri obchodoch boli aj iní ľudia (bez bližšej identifikácie), nie sú dôkazmi, ktoré by mohli poprieť a znehodnotiť doterajšie dôkazy zabezpečené správcou dane a závery správcu.

17. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalobca musel mať vedomosť a informácie o spôsobe obchodovania so zlatom v zdaňovacích obdobiach január - august 2007, ktoré nezodpovedali bežným obchodným podmienkam, pretože obchodoval so zlatom minimálne neštandardným spôsobom, keď ani on, ani jeho obchodní partneri neboli spôsobilí doložiť k posudzovaným obchodom žiadne objektívne dôkazy, k nákupu a predaju zlata dochádzalo v rovnakých dňoch, pred rokom 2007 sa zaoberal stavebnou činnosťou, jediný konateľ spoločnosti prevádzkoval stolársku dielňu, nikdy predtým neobchodoval s drahými kovmi, nebol registrovaným obchodníkom s drahými kovmi (tak ako ani jeho obchodní partneri), obchodovať so zlatom začal v januári 2007 vo veľkých finančných objemoch na základe svojich osobných kontaktov. Z judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplývalo, že pri posudzovaní subjektívnej stránky bolo nutné hodnotiť, či daný podnikateľský subjekt prijal pri výkone svojej hospodárskej činnosti primerané opatrenia, aby zistil, že ním prijaté plnenia neboli súčasťou podvodu. Spôsob obchodovania žalobcu so spoločnosťami Tatra Trade Corporation, s.r.o. a EUROPA GOLD, s.r.o. nespĺňala všeobecne očakávané štandardy obsahu a formy právnych vzťahov. Okolnosti zistené v danej veci jednoznačne preukazovali, že v záujme minimalizácie podnikateľského rizika, žalobca neprijal dostatočne primerané opatrenia, na vylúčenie pochybnosti o realizácii dodávok zlata, pričom obchodné

transakcie, z ktorých žalobca uplatnil nárok na odpočítanie dane a na ktoré aplikoval oslobodenie od dane, neboli náhodnými transakciami, ktorých súčasťou sa žalobca stal bez vlastného vedomia.

18. V danej veci bolo rozhodujúce, že z vykonaného dokazovania a zo zabezpečených dôkazov vyplynulo, že jediným cieľom vytvorených fakturačných reťazcov spoločností bolo zníženie daňového zaťaženia a odčerpávanie nadmerných odpočtov zo štátneho rozpočtu, a to cez deklarované faktúry za dodávky zlata bez reálneho plnenia. Správca dane zistil a preukázal, že zdaniteľne obchody medzi spoločnosťami RESTAR TRANS, s.r.o., Trebišov - ALHALA s.r.o., Prešov - UNION STEEL, s.r.o., Košice - Tatra Trade Corporation, s.r.o., Bratislava - VISK, s.r.o., Košice - EUROPA GOLD, s.r.o., Praha - RESTAR TRANS, s.r.o., Trebišov neboli reálne uskutočnené a nedošlo k dodaniu predmetu fakturácie, tak ako to bolo deklarované jednotlivými faktúrami. Fakturované rýdze zlato, ktoré bolo predmetom karuselového obchodovania, malo na základe šetrenia správcu dane slúžiť pre účely odpočítania dane a získania daňovej výhody, a to vzhľadom na skutočnosť, že zlato z fakturačného reťazca malo svoj začiatok (aj koniec) u spoločnosti RESTAR TRANS, s.r.o., (ktorej konateľ nemal žiadnu vedomosť o akýchkoľvek obchodoch, ani o tom, že je konateľom spoločnosti), pričom konečný predaj v rámci zisteného reťazca na území SR bol do iného členského štátu EÚ - ČR spoločnosti EUROPA GOLD, s.r.o., ktorý pri splnení podmienok uvedených v § 43 zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov by bol oslobodený od dane a následne predmetný tovar mala spoločnosť EUROPA GOLD, s.r.o. predat' na Slovensko spoločnosti RESTAR TRANS, s.r.o. Konateľ spoločnosti RESTAR TRANS s.r.o. nemal vedomosť o tom, že je konateľom spoločnosti. Dodania spoločnosti RESTAR TRANS s.r.o. neboli žiadnym spôsobom preukázané a všetky následné dodania v dodávateľsko-odberateľskom reťazci boli dokladované iba vystavenými faktúrami.

19. Konatelia niektorých spoločností v dodávateľsko-odberateľskom reťazci nespochybnili nimi deklarované dodania, vystavené faktúry, účtovníctvo a daňové priznania, ale žiadny z nich tieto skutočnosti nepreukázal.

20. Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľ nestotožnil s tvrdením krajského súdu, že zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a trvá na tom, že postup správcu dane, ako aj postup sťažovateľa, boli v súlade so zákonom a práva žalobcu neboli porušené a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/27/2014-150 zo dňa 25.04.2018 zmenil a žalobu žalobcu zamietol a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

3.

21. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 31.07.2019, v ktorom uviedol, že

M. B. zmenou svojich predchádzajúcich výpovedí nepotvrdil správnosť a dôvodnosť zistení a záverov správcu dane o nereálnom obchodovaní v zistenom fakturačnom reťazci. Dodanie zlata dodávateľom Tatra Trade Corporation, s. r. o. bolo preverované počas rozsiahlych kontrol za zdaňovacie obdobia marec až august 2007, ani jedna nebola ukončená v lehote 6 mesiacov, často z dôvodu prerušenia trvali viac ako rok a za júl a august 2007 boli vykonané aj opakované kontroly. Kontroly za uvedené zdaňovacie obdobia vykonalo 10 zamestnancov správcu dane. V protokoloch a v následných rozhodnutiach správca dane tvrdil, že skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie. Vo všetkých prípadoch správca dane zistil, že zlato existovalo, bolo dodané, pričom išlo o dodanie investičného zlata. Ani jeden z kontrolórov počas 7 rokov vykonávania kontrol „nepostrehol“, že zlato, ktoré malo byť podľa výsledkov kontrol investičným zlatom nikdy neexistovalo. Ak správca dane, rovnako aj žalovaný zistili, že nepriznanie nadmerných odpočtov z dôvodu nezákonného odpočítania dane z dodaného investičného zlata nebolo priechodné, „priznanie“ M. B. viedlo daňové orgány k tomu, aby bez akejkoľvek hanby a odbornej cti spochybnili všetky doterajšie kontrolné zistenia. Správne orgány úmyselne neobjasnili skutočný mechanizmus podvodného konania M. B. a ustálili, že daňového podvodu sa dopustil žalobca VISK, s. r. o., pretože v nepriznaní nároku na odpočítanie dane v spojení s nepriznaním nadmerného odpočtu ide o najjednoduchší spôsob, ako kompenzovať neodvedenú a nevyožiteľnú daň v reťazci dodávateľov založených M. B.m a zaručiť daňový výnos.

22. Čo sa týka fyzického toku tovaru, ktorý sa nezhodoval s fakturačným tokom žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Sžfk/9/2016 z 05. 12. 2017 v identickej veci žalobcu za máj 2007 v ktorom súd poukázal na rozpory, ktoré sa týkali dodávok zlata pre ZLATOKOV, s. r. o., s ktorými sa daňové orgány dostatočne nevyriadali. Žalobca opätovne poukázal na to, že M. B. uviedol, že väčšinou v deň nákupu zlata z Rakúska tovar fyzicky odovzdal v ZLATOKOVE, s. r. o. a po dodaní tovaru sa vystavili faktúry a preberacie protokoly od Tatra Trade Corporation, s. r. o. na ZLATOKOV, s. r. o. Zo spisu však vyplývalo, že ZLATOKOV, s. r. o. za obdobie od januára do augusta 2007 evidoval od uvedeného dodávateľa 14 faktúr na 55 kg zlata, no len 6 preberacích protokolov na 25 kg zlata. Žalobca ku každej faktúre mal aj preberací protokol.

23. Podľa žalobcu uvedené tvrdenie žalovaného dokumentovalo zásadnú systémovú chybu v posudzovaní rozloženia dôkazného bremena medzi daňovými orgánmi a žalobcom v postavení daňového subjektu. Ak daňové orgány tvrdia, že v rámci obchodného vzťahu medzi Tatra Trade Corporation, s.r.o. a žalobcom tovar nikdy reálne neexistoval, potom žalobca bol priamym a vedomým účastníkom na daňovom podvode. Žalobca poukázal na ustálenú judikatúru Súdneho dvora EÚ (napr. C-439/04 Kittel, C-440/04 Recolta Recycling SPRI, C- 80/11 a C-142/11 Mahagében kft a Péter Dávid, atd'.), ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf/49/2010 z 30. 06. 2011 z ktorých vyplývalo, že skutočnosť, či daňový subjekt vedel alebo mohol vedieť, že sa prijatím plnenia bude podieľať na plnení, ktoré bolo spojené s daňovým únikom, bolo dôkazným bremenom správcu dane. Ak daňové orgány vedomú účasť žalobcu na podvodnom konaní založili na neexistencii tovaru, potom bolo ich dôkazným bremenom preukázať, že tovar neexistoval.

24. Najvyšší súd v rozsudku sp. zn. 4 Sžfk//2016 uviedol, že správne orgány pravdivosť výpovedí M. B. do novembra 2013, ktoré boli v prospech daňového subjektu nehodnotili, len ich odmietli a výpovede M. B., ktoré boli v jeho neprospech mechanicky prevzali a pripísali im absolútnu hodnotu pravdivosti. Správne orgány nehodnotili pravdivosť výpovedí M. B. ani z pohľadu ich rozpornosti a ani vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi a neprihliadli na všetko, čo vyšlo najavo. Žalovaný mal povinnosť vysvetliť, prečo M. B. považoval za potrebné V. P., ak vedel o fiktívnosti obchodov ozrejmovávať problémy s ich refinancovaním a vysvetliť, ako mohli problémy s refinancovaním vzniknúť, keď išlo o fiktívne obchody. Žalovaný mal vysvetliť, ako sa mohol žalobca deliť so spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s. r. o. s nadmernými odpočtami (žalobca 4 0/o, Tatra Trade Corporation, s. r. o. 15 %), ak uplatnené nadmerné odpočty mu boli vrátené len za január a február 2007 (52 761, 83 €), uplatnené nadmerné odpočty za marec až august 2007 (456 168, 78 €) vrátené neboli, pričom spoločnosti Tatra Trade Corporation, s. r. o. žalobca uhradil celú fakturovanú cenu vrátane DPH. Žalovaný mal logicky vysvetliť, prečo a z akých dôvodov M. B. fiktívne obchody musel realizovať v priestoroch firmy MIKADO, s. r. o. a za účasti J. J. odovzdávať a prijímať fiktívne doklady.

25. Daňový úrad Košice rozhodnutím z 18. 11. 2013 určil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za marec 2007 a rozhodnutím z 27. 03. 2014 určil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za jún 2007. V oboch prípadoch podľa správcu dane žalobca si neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z dokladov od spoločnosti Tatra Trade Corporation, s. r. o. za nákup investičného zlata. Je v rozpore s logikou, ak žalovaný tvrdí, že už v roku 2013 vykonaným dokazovaním dospel k záveru o nesplnení podmienok pre odpočítanie dane z faktúr od spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. z dôvodu, že zlato neexistovalo, no ešte koncom roku 2013 a v marci 2014 nepriznanie nároku na odpočítanie dane odôvodnil preukázaním toho, že spoločnosť Tatra Trade Corporation, s.r.o. dodala žalobcovi investičné zlato.

26. Žalobca uviedol, že S. T. vo výpovedi z 28. 08. 2011 pred orgánmi polície okrem iného vyhlásil, o čom sa správca dane nikde nezmiene, že s V. P. ho zoznámil V. T., ktorý uviedol, že s V. Kasardom bude jednať a obchodovať S. T., pretože „V. T. nechcel, aby sa V. P. dozvedel, že zlato je cez neho“ (str. 4 zápisnice).

27. Prvotným myšlienkovým procesom pre hodnotenie dôkazov je kritérium závažnosti. Hodnota

závažnosti dôkazu, v danom prípade výpovedí svedka J. J. sa odvíja od otázky, ktorú bolo potrebné objasniť. V danom prípade bolo potrebné objasniť, či zlato v obchodnom vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s. r. o. reálne existovalo. Z uvedeného dôvodu nebolo podstatné to, že svedok J. J. nevedel uviesť presné dátumy a nevedel presne povedať koľkokrát sa obchod uskutočnil. Podstatné je to, že J. J. bol pri každom obchode, ktorý sa realizoval v jeho kancelárii, pretože túto kanceláriu musel odomknúť a sprístupniť ju účastníkom obchodu. Svedok uviedol, že M. B. doniesol zlato v kufríku a odovzdal ho V. P., videl, ako podpisujú dokumenty, videl aj zlato a mal ho v ruke. Aké množstvo zlata bolo predmetom obchodovania vyplývalo z faktúr a z preberacích protokolov. Výpoveď svedka je dôkazom, ktorý nie je potrebné ďalej dokazovať ale správca bol povinný tento dôkaz zhodnotiť. Výpoveď J. J., okrem iných dôkazov potvrdila reálnu existenciu zlata v uvedenom obchodnom vzťahu, potvrdil, že M. B. odovzdával V. P. zlato a nebolo podstatné, či mal v ruke jednu tehlu alebo každú jednu tehlu. Žalobcovi bolo zrejmé, že bol súčasťou spoločností zapojených do fakturačného reťazca karuselových obchodov. Žalobca však poukazuje na to, že v protokole Daňového úradu Košice I za apríl 2007 z 26. 08. 2008 sa uvádza, že S. T. zlato prevzal od V. P. osobne, nadobudnutie zlata z iného členského štátu bolo priznané a neskôr ho predal firme RESTAR TRANS, s. r. o. v Bratislave. Uvedené sa konštatovalo aj v odpovedi na medzinárodnú výmenu informácií zo 14. 04. 2008. Z uvedeného jednoznačne vyplývalo, že už v roku 2008 muselo byť daňovým orgánom známe, že ide o karuselové obchody so zlatom, no nič proti tomu nepodnikli.

28. Z uznesenia ČPS PPZ-203/BOK-VY-2011 z 20. 05. 2012 okrem iného vyplývalo, že sofistikovanosť vykonávania trestnej činnosti M. B. spočívala v tom, že zabezpečil skutočne existujúci tovar, ktorý bol predmetom obchodovania, pričom v spoločnosti Tatra Trade Corporation, s. r. o. priamo nedochádzalo k zrušeniu daňového zaťaženia a táto spoločnosť nebola závislá na vracaní nadmerných odpočtov správcom dane. Z vyjadrenia M. B. možno vyvodíť, že do reťazca medzi Tatra Trade Corporation, s. r. o., EUROPA GOLD, s.r.o. a EURO AD, s. r. o. vložil spoločnosť VISK, s. r. o., ktorá mu mala zabezpečiť „prefinancovanie nákupu zlata na Slovensku s DPH“. Takýto medzičlánok medzi spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s. r. o. a odberateľmi v iných členských štátoch, resp. v tretích štátoch nebol len v prípade predaja zlata, ale ako je daňovým orgánom dobré máme aj v prípade karuselových obchodov u iných komodít (napr. dubové podlahy, oceľ, platina, atď.). M. B. uviedol, že v uvedenom medzičlánku sa muselo jednať o subjekt, ktorý bol vo vzťahu k správcovi dane bezproblémový („z vlastnej hospodárskej činnosti vykazuje pravidelne daňové povinnosti DPH a vie si v prípade potreby obhájiť aj nadmerné odpočty“) a súčasne dostatočne solventný k tomu, aby mohol prefinancovať DPH aj v prípade, ak správca dane bude „meškať s vrátkami DPH“.

29. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby Najvyšší súd SR kasačnú sťažnosť žalovaného z 18.06.2019 podanú proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/27/2014 z 25.04. 2019 podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku zamietol.

4.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 137 ods. 2 a 3 SSP). Najvyšší súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

31. Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (ďalej len „Daňový poriadok“) správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

Podľa ust. § 24 ods. 1 Daňového poriadku daňový subjekt preukazuje

a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v

daňovom priznaní alebo v iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,  
b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,  
c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Podľa ust. § 24 ods. 2 Daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa ust. § 24 ods. 3 Daňového poriadku správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

Podľa ust. § 24 ods. 4 Daňového poriadku ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa ust. § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. zákon o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 222/2004 Z.z.“) právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa ust. § 49 ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovaru a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľom dane dodané.

Podľa ust. § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. právo na odpočítanie dane podľa ust. § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa ust. § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa ust. § 71.

32. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalovaného orgánu verejnej správy podanej proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1100303/1/85729-610133/2013/4897 zo dňa 20.12.2013 a rozhodnutie Daňového úradu č. 9801402/5/4430197/2013 zo dňa 30.09.2013, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane podľa § 68 ods. 5 a ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) vyrubený rozdiel dane v sume 39.403,90 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2007.

33. Kasačný súd konštatuje, že v obdobných právnych veciach žalobcu VISK, s.r.o. so sídlom v Košiciach boli vedené aj súdne konania, v ktorých rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžfk/9/2016 z 18.12.2017 bol zmenený rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/108/2015-126 z 12.05.2016, ktorý zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného vo veci vyrubenia DPH za zdaňovacie obdobie máj 2007 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžfk/36/2018 z 28.11.2019 bola zamietnutá kasačná sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7S/125/2016 z 28.03.2018, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného vo veci vyrubenia DPH za zdaňovacie obdobie jún 2007. V uvedených veciach bolo podstatou súdneho prieskumu právne posúdenie otázky, či bolo alebo nebolo preukázané uskutočnenie reálneho obchodu medzi TATRA TRADE CORPORATION s.r.o. a VISK, s.r.o.

34. Podľa § 464 ods. 1 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

35. Na základe vyššie citovaného SSP poukazuje kasačný súd na uvedené rozhodnutia a na to, že vec

posudzovaná v tomto prebiehajúcom konaní sa týka identických účastníkov konania a identického skutkového a právneho stavu len s rozdielom v identifikácii postupne nasledujúcich daňových období.

36. Vzhľadom na to, že rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžfk/36/2018 v kasačnom konaní v súlade s § 464 ods. 1 SSP prevzal podstatnú časť odôvodnenia z rozsudku 4Sžfk/9/2016, kasačný súd aj v prejednávanej veci prevzal podstatnú časť uvedeného rozhodnutia, pretože svojím obsahom zodpovedá obsahu dôvodov kasačnej sťažnosti v prejednávanej veci a kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s nasledujúcimi dôvodmi rozsudku 4Sžfk/9/2016 (s pôvodným číslovaním odsekov):

6.2 Z predloženého administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že správca dane vykonal u žalobcu ako u platiteľa dane daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007 (prejednanom prípade február). Žalobca bol v prejednávanej veci odberateľom investičného zlata od spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o., a mal za to, že dodanie investičného zlata je oslobodené od dane, a teda z dodávok od spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o., nemala vzniknúť daňová povinnosť.

6.3 Poverenie na výkon daňovej kontroly je zo dňa 01.08.2007, daňová kontrola začala dňa 13.08.2007. Správca dane predĺžil lehotu na výkon daňovej kontroly do 13.08.2008. Rozhodnutím č. 695/321/10411/2008/Šál zo dňa 11.02.2008 správca dane prerušil konanie u žalobcu vo veci kontroly DPH za zdaňovacie obdobie máj 2007 z dôvodu prebiehajúceho konania o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia, až do doby jeho ukončenia. Oznámením zo dňa 17.09.2008, doručeným právnenému zástupcovi žalobcu dňa 25.09.2008, bolo žalobcovi oznámené, že dôvody pre ktoré bola daňová kontrola prerušená, pominuli a správca dane pokračuje vo výkone kontroly začatej dňa 13.08.2007. O výsledku daňovej kontroly vyhotovil správca dane protokol č. 695/321/89580/2008/Šál zo dňa 11.02.2008, ktorý bol prerokovaný dňa 03.12.2008, t.j. týmto dňom bola ukončená daňová kontrola. Následne, na podklade tohto protokolu vydal správca dane rozhodnutie č. 695/231/94042/2008/Dub zo dňa 05.12.2008, ktorým znížil nadmerný odpočet za máj 2007 o sumu 125.376,35 € a priznal nadmerný odpočet v sume 5.026,26 €. Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím č. I/223/4427-32884/2009/990057-r zo dňa 12.03.2009 potvrdilo odvolaním napadnuté rozhodnutie.

6.4 Žalobca následne v zákonnej lehote podal na Krajský súd v Košiciach žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/223/4427-32884/2009/990057-r zo dňa 12.03.2009. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S/70/2009-90 zo dňa 11.02.2010 predmetnú žalobu zamietol.

6.5 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 6Sžf/15/2010 zo dňa 30.03.2011 rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Krajský súd v Košiciach následne rozsudkom č. k. 6S/70/2009-132 zo dňa 19.05.2011 zrušil rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/223/4427-32884/2009/990057-r zo dňa 12.03.2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Daňové riaditeľstvo podalo odvolanie a najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 6Sžf/39/2011 zo dňa 20.06.2012 potvrdil rozsudok krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/70/2009-132 zo dňa 19.05.2011.

6.6 Po zrušení druhostupňového rozhodnutia daňového orgánu, Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky v prejednávanej veci opätovne rozhodlo rozhodnutím č. 1020503/1/553837-1132089/2012/4897 zo dňa 21.08.2012 tak, že zrušilo rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. 695/231/94042/2008/Dub zo dňa 05.12.2008 a vec vrátilo na ďalšie konanie. Predmetné rozhodnutie bolo správcovi dane doručené dňa 07.09.2012.

6.7 Správca dane následne rozhodol rozhodnutím č. 623614/2015 zo dňa 29.05.2015, a to tak, že žalobcovi znížil nadmerný odpočet na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007 zo sumy 130.402,61 € na sumu 5.026,26 €. Žalovaný rozhodnutím č. 1319399/2015 zo dňa 21.08.2015 potvrdil rozhodnutie správcu dane č. 623614/2015 zo dňa 29.05.2015.

6.8 V odvolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6S/108/2015-126 zo dňa 12.05.2016 a uviedol, že v správnom súdnictve prejednávajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.). Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

6.9 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

6.10 Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

6.11 Podľa § 49 ods. 2 zákona o DPH sa ustanovuje, že platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

6.12 Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH predmetom dane je dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

6.13 Podľa § 43 ods. 1 zákona o DPH oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim alebo nadobúdateľom tovaru alebo na ich účet, ak nadobúdateľ je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte.

6.14 Ustanovenie § 51 ods. 1 písm. a/ uvádza, že právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

6.15 V uvedených ustanoveniach sú stanovené podmienky, ktorých splnenie sa vyžaduje pri uplatnení práva na odpočet DPH. Aby mohol byť pri dodaní tovaru uplatnený odpočet DPH, nestačí len vyhotovenie faktúry s náležitosťami podľa § 71 zákona o DPH. Musí dôjsť aj k preukázaniu reálneho, faktického dodania, ktoré musí byť rovnako materiálne preukázané. Tieto dva druhy preukázania musia byť splnené kumulatívne. Dôkazné bremeno v takomto prípade zaťažuje daňový subjekt, ktorý musí preukázať splnenie formálnej, ako aj materiálnej podmienky. Daňový subjekt má povinnosť preukázať faktúry resp. iné dokumenty, na základe ktorých si uplatňuje odpočet DPH. Tieto preukázané listiny sa musia zhodovať so skutočne zrealizovanými plneniami. Preukázanie samotnej faktúry je dostačujúce iba v prípade, že je nepochybne preukázateľná zhoda údajov uvedených vo faktúre s reálnym plnením. Doklady musia byť vystavené na reálnom materiálnom podklade, pričom údaje v nich musia byť aj ako právna skutočnosť reálne preukázateľné. Ak správca dane s prihliadnutím na objektívne skutočnosti zistí, že právo na odpočet DPH sa uplatňuje neoprávnené, spôsobom pokúšajúcim sa obísť zákon, subjektu právo na odpočet dane zamietne. Uvedené vyplýva z rozhodovacej činnosti Súdneho dvora Európskej únie a rovnako aj so smernice Rady Európskej únie 2006/112/ES o spoločnom systéme dani z pridanej hodnoty.

6.16 Žalovaný, ako aj krajský súd vo svojich rozhodnutiach pripísali ťažiskovú váhu rozhodujúceho dôkazu o neuskutočnení obchodov s rýdzim ale s investičným zlatom práve výpovedi svedka M. C., bývalého konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o., zo dňa 24.07.2014 pred Národnou kriminálnou agentúrou, Národnou jednotkou finančnej polície, expozitúrou Východ v Košiciach. Svedok M. C. bol vypočutý aj v rámci daňového konania dňa 19.09.2014, za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, nakoľko žalobca namietal, že počas výpovede zo dňa 24.07.2014 pred Národnou kriminálnou

agentúrou nebol prítomný správca dane ani splnomocnený zástupca žalobcu. Vo výpovedi zo dňa 19.09.2014 uviedol, že trvá na svojej výpovedi zo dňa 24.07.2014, konkrétne v rámci vzťahu medzi spoločnosťami Tatra Trade Corporation, s.r.o. a VISK, s.r.o., tovar, ktorý bol uvedený na faktúrach v roku 2007 nikdy reálne neexistoval a nikdy nebol reálne dodaný. Tento obchod sa vopred účelovo dohodol s cieľom získať financie prostredníctvom znižovania dane z pridanej hodnoty fingovanými obchodmi alebo neoprávneným uplatnením nadmerných odpočtov na DPH z fingovaných obchodov. Krajský súd, ako aj žalovaný teda na základe uvedeného konštatovali, že k reálnemu uskutočneniu obchodov s investičným zlatom nedošlo, a teda žalobcovi bol určený rozdiel z DPH za zdaňovacie obdobie máj 2007 (prejednávanej obdobi február 2007).

6.17 Odvolací súd považuje za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že v pripojenom administratívnom či súdnom spise sa nachádza iba fotokópia predmetných zápisníc o výsluchu svedka JUDr. M. C..

6.18 Podľa § 15 ods. 17 zákona č. 511/1992 Zb. správca dane ukončí daňovú kontrolu do šiestich mesiacov odo dňa jej začatia. Orgán najbližšie nadriadený správcovi dane môže lehotu uvedenú v prvej vete v zložitých prípadoch pred jej uplynutím primerane predĺžiť, najviac však o šesť mesiacov, a ak ide o daňovú kontrolu zahraničných závislých osôb, ktoré vyčísľujú rozdiel základu dane podľa osobitného zákona, najviac o 12 mesiacov. Ak vykonáva daňovú kontrolu orgán podľa odseku 15, príslušným orgánom na predĺženie lehoty je ministerstvo.

6.19 Podľa § 15 ods. 18 zákona č. 511/1992 Zb., ak správca dane alebo orgán podľa odseku 15 nemôže daňovú kontrolu ukončiť do šiestich mesiacov odo dňa jej začatia, a ak bola lehota predĺžená podľa odseku 17, je povinný o tom s uvedením dôvodov písomne upovedomiť kontrolovaný daňový subjekt.

6.20 Podľa § 15 ods. 19 zákona č. 511/1992 Zb. lehoty na vykonanie daňovej kontroly podľa odsekov 17 a 18 neplatia, ak sa daňová kontrola vykonáva na požiadanie orgánov činných v trestnom konaní.

6.21 Podľa § 165b ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „daňový poriadok“), daňové konanie začaté podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov sa dokončí podľa zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

6.22 Podľa § 46 ods. 10 daňového poriadku, lehota na vykonanie daňovej kontroly je najviac jeden rok odo dňa jej začatia. Na prerušenie daňovej kontroly sa primerane použije § 61. Ak ide o daňovú kontrolu zahraničných závislých osôb, ktoré určujú základ dane podľa osobitného predpisu, druhostupňový orgán môže lehotu podľa prvej vety pred jej uplynutím na základe písomného odôvodnenia predĺžiť najviac o 12 kalendárnych mesiacov.

6.23 Podľa § 61 ods. 1 písm. b/ daňového poriadku, správca dane daňové konanie môže prerušiť, ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu.

6.24 Podľa § 61 ods. 3 až 5 daňového poriadku, konanie je prerušené dňom uvedeným v rozhodnutí o prerušení konania. Tento deň nemôže byť skorší ako deň, kedy bolo rozhodnutie odovzdané na poštovú prepravu alebo odoslané elektronickými prostriedkami, v prípade doručovania rozhodnutia zamestnancami správcu dane tento deň nemôže byť skorší ako deň jeho doručenia. Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie. Správca dane pokračuje v daňovom konaní z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka daňového konania, ak pominuli dôvody, pre ktoré sa konanie prerušilo, alebo ak uplynula lehota uvedená v odseku 2. Pokračovanie v daňovom konaní správca dane písomne oznámi účastníkom konania. Ak je daňové konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

6.25 Správca dane začal daňovú kontrolu dňa 13.08.2007. Nadriadený finančný orgán následne predĺžil lehotu na výkon daňovej kontroly do 13.08.2008, t.j. na maximálnu možnú, zákon prípustnú dĺžku daňovej kontroly. Daňová kontrola bola prerušená rozhodnutím správcu dane č.

695/321/10411/2008/Šál zo dňa 11.02.2008 a oznámenie že dňa 02.09.2008 pominuli dôvody na prerušenie daňovej kontroly č. 695/321/75344/2008/Šál. Daňová kontrola bola prerušená na 6 mesiacov a 21 dní. Z vyššie citovaných právnych predpisov vyplýva, že počas tejto doby lehota na výkon daňovej kontroly neplynula. Správca dane vydal dňa 02.11.2008 protokol č. 695/321/89580/2008/Šál a daňová kontrola bola ukončená prerokovaním protokolu dňa 03.12.2008. Keďže počas 6 mesiacov a 21 dní kedy bola daňová kontrola prerušená, lehota na jej výkon neplynula. Z uvedeného vyplýva, že daňová kontrola bola ukončená v zákonom stanovenej lehote.

6.26 Krajský súd odmietol žiadosť žalobcu o vypočutie svedka J. J., preto žalobca na pojednávaní predložil krajskému súdu a žalovanému zápisnicu o výsluchu predmetného svedka ČVS: PPZ-393/NKA-FP-VY-2013 z 29.12.2015. Žalobca na pojednávaní poukázal na to, že predmetný svedok v zápisnici jednoznačne potvrdil, že obchody prebiehali v priestoroch jeho firmy MIKADO, s.r.o. v období od januára do augusta 2007 a bol prítomný vždy pri každom obchode, pretože V. P. nemal kľúče. Jednalo sa o obchody so zlatom, zlato videl, mal ho v ruke. Obchody sa uskutočňovali každý mesiac, v jednom mesiaci sa uskutočnilo aj viac obchodov. Poznal M. B., pri obchodoch boli aj iní ľudia, vonku videl auto s českým EVC, jeden z účastníkov obchodu bol český hovoriaci muž vo veku okolo 35 až 40 rokov.

6.27 Najvyššiemu súdu z predmetnej svedeckej výpovede svedka J. J. VS: PPZ-393/NKA-FP-VY-2013 z 29.12.2015 vplyva, že táto výpoveď bola vypovedaná pred príslušnými policajnými orgánmi po rozhodnutí žalovaného (21.08.2015). Žalovaný preto v ďalšom konaní ozrejmi spornú otázku, teda to, že obchody so zlatom medzi žalobcom a spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. prebiehali v priebehu mesiacov január až august 2007, teda aj v spornom zdaňovacom období máj 2007, resp. aj v iných zdaňovacích obdobiach v roku 2007. Najvyšší súd je názoru, že uvedený svedok je osoba, ktorý overovanú situáciu sledoval a nie je podstatné, aký bol vzťah J. J. k obchodným spoločnostiam, ktoré realizovali obchody. Predmetný svedok sa vyjadrí k tomu, či obchody v priestoroch spoločnosti MIKADO, s.r.o. prebiehali teda len v zdaňovacích obdobiach január a február 2007 alebo prebiehali aj v zdaňovacom období máj 2007, resp. aj v iných zdaňovacích obdobiach v roku 2007.

6.28 Najvyšší súd ďalej poukazuje, že uvedený reťazec bol zistený už počas daňovej kontroly vykonanej v roku 2008 a správca dane z uvedeného zistenia prijal záver, že predmetom fakturácie bolo investičné zlato. Najvyšší súd poukazuje, že zo všetkých odpovedí na žiadosť o MVI a zistenia u dodávateľa Schoeller Munzhandell GmbH vyplýva, že tento dodávateľ potvrdil dodanie zlata pre odoberateľov zo Slovenska (okrem iných Alhala, s.r.o., UNION STEEL, s.r.o., V. L., M. C.) a uvádza, že neeviduje na faktúrach čísla certifikátov zlatých prútov, pretože nemôže presne zistiť, komu boli tieto prúty dodané. Žalobca predložil k obhliadke správcovi dane zlatú tehlu, čo žalovaný zhodnotil konštatovaním, že zlatá tehla nepreukazuje, že sa jednalo o zlato, ktoré bolo predmetom fakturácie, medzi spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. a žalobcom. Najvyšší súd poukazuje, že žalovaný nikde neuvádza, ako zistil, že zlato predložené k obhliadke nepochádzalo od dodávateľa Tatra Trade Corporation, s.r.o. alebo od dodávateľa UNION STEEL, s.r.o., ale pochádzalo od iného dodávateľa.

6.29 Správne orgány najvyššiu hodnotu závažnosti na prijatie právneho záveru, že zlato nikdy neexistovalo a išlo o fiktívne obchody pripisujú výpovediam M. B. z 22.07.2014, z 19.09.2014 a 15.04.2015. Správca dane pravdivosť výpovede M. B. do novembra 2013, v ktorých M. B. potvrdil existenciu tovaru, podrobne popísal obchody, ktoré prebiehali v priestore firmy MIKADO, s.r.o. v Košiciach, spochybnil strohým konštatovaním, že výpovede M. B. boli účelové, pretože v novej výpovedi z 24.07.2014 M. B. jednoznačne uviedol, že išlo len o fiktívne obchody. Žalobca v daňovom konaní poukazoval na zásadné rozpory vo výpovediach M. B., ktorými sa správca dane nezaoberal. Žalovaný uviedol, že rozpory vo výpovediach M. B. nezistil, M. B. výpoveďou z 19.09.2014 potvrdil svoju výpoveď z 24.07.2014, čím jednoznačne potvrdil, že predmet fakturácie pre žalobcu nikdy reálne neexistoval. Najvyšší súd poukazuje, že správne orgány pravdivosť výpovedí M. B. do novembra 2013, ktoré boli v prospech žalobcu nehodnotili, len ich odmietli, no na strane druhej výpoveď M. B., ktoré boli v neprospech žalobcu mechanicky prevzali a pripísali im absolútnu hodnotu pravdivosti. Najvyššiemu súdu z výpovede M. B., ktorá sa uskutočnila 15.04.2015 vyplýva, že vnútorné rozpory medzi výpoveďou M. B. a inými dôkazmi sa po jeho výpovedi z 15.04.2015 nijako neodstránili, práve

naopak, ešte viac neprehlbili. Žalovaný ani správca dane sa rozporom vo výpovediach M. B. vôbec nezaoberal a zo vzájomne sa vylučujúcich výpovedí nevyvodil žiadne závery. Žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu poukázal na množstvo rozporov vo výpovediach M. B.. Napriek tomu žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žiadne rozpory vo výpovediach M. B. nezistil. Poukázal len, že M. B. vo výpovedi z 24.07.2014 potvrdil, že žalobca bol do obchodov so spoločnosťou Tatra Trade Corporation, s.r.o. zapojený od januára 2007, zlato fakturované žalobcovi reálne neexistovalo, M. B. dodával zlato spoločnosti ZLATOKOV, s.r.o., nie žalobcovi. Žalovaný sa so zásadnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní vysporiadal len formálne.

6.30 Najvyšší súd poukazuje, že M. B. v písomnom vyjadrení, ktoré je súčasťou zápisnice o ústnom pojednávaní z 23.01.2008 podrobne popísal priebeh obchodov so zlatom a okrem iného uviedol, že predaj tovaru prebiehal aj v sídle spoločnosti MIKADO, s.r.o. na Hroncovej 5 v Košiciach. Z výpovede J. Q. vyplýva nielen to, že obchody prebiehali v priestoroch jeho firmy MIKADO, s.r.o., ale aj to, že M. B. ktorého pozná sa obchodov sa osobne zúčastnil. Je otáznosť, z akého dôvodu by sa M. B. viackrát nachádzal v priestoroch firmy MIKADO, s.r.o., ak by v rámci obchodného vzťahu so žalobcom zlato nikdy reálne neexistovalo a nikdy nebolo reálne dodané. Aj z uvedeného vyplýva, že výpoveď M. B., že tovar pre žalobcu nikdy reálne neexistoval a išlo o fiktívne faktúry nie je pravdivá, teda nemá žiadnu hodnotu závažnosti pre posúdenie veci. Najvyšší súd poznamenáva, že závažný logický rozpor vyplýva aj z tvrdenia M. B. z výpovedí z 24.07.2014 a z výpovede V. J., konateľa spoločnosti EURO AD s.r.o. z 08.07.2008. M. B. uviedol, že aj V. J. vedel o pravom účte týchto obchodov a odplata pre V. J. bola 0,5% zo základu dane. V. J.1, ktorý podľa M. B. vedel, že pohyb zlata bol v reťazci Tatra Trade Corporation, s.r.o., VISK, s.r.o., EURO AD, s.r.o. a Tatra Trade Corporation, s.r.o. a peniaze mu za týmto účelom poskytol M. B., vo výpovedi z 08.07.2008 potvrdil predaj zlata spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. M. B. vo výpovedi 19.09.2014 uviedol, že všetky výpovede pred novembrom 2013 boli jeho strany účelové, tak ako to mali s obchodnými partnermi dohodnuté pre prípad daňových konaní a vo vypočutí na OČTK. Z uvedeného je možné prijať záver, že podľa M. B. s V. J. bolo dohodnuté, že za odmenu 0,5% zo základu dane dobrovoľne už 08.07.2008 pre prípad daňových konaní prizná svoju účasť na karuselovom obchode, teda aj účasť na podvodnom konaní. Žalovaný sa vôbec nezaoberal závažnými rozporom (body 29 a 31 odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu) vo vyjadreniach M. B., ktorý uviedol, že väčšinou v deň nákupu zlata v Rakúsku sa tento tovar fyzicky odovzdal v ZLATOKOVE, spol. s.r.o. a výsledkami miestneho zisťovania v tejto spoločnosti z ktorých vyplýva značný časový a vecný nesúlad. Žalobca poukazoval najmä na to, že v septembri, októbri a novembri 2007 bolo vyhotovených spolu päť preberacích protokolov pre ZLATOKOV, s.r.o., pričom k týmto plneniam nie sú uvedené žiadne faktúry, posledná faktúra za dodaný tovar je z augusta 2007. K námietkam žalobcu ohľadom závažných nezrovnalostí zistených pri miestnom zisťovaní spoločnosti ZLATOKOV spol. s.r.o. sa žalovaný vysporiadal len ich rekapituláciou s oznámením finálneho záveru, že táto odpoveď potvrdila kutočnosť, ktoré uviedol M. B. vo svojich výpovediach, teda, že zlato nakúpené od spoločnosti Schoeller Munzhandell GmbH spoločnosť Tatra Trade Corporation, s.r.o. predala spoločnosti ZLATOKOV, s.r.o. Žalobca poukazoval, že ak preberacie protokoly pre ZLATOKOV, s.r.o. nie sú v súlade s evidenciou daňového subjektu, potom táto skutočnosť spochybňuje samotnú hodnovernosť výpovede M. B. aj prijaté závery týkajúce sa vzťahov medzi spol. Tatra Trade Corporation s.r.o. Správca dane neuviedol, prečo a z akých dôvodov pripisuje výpovede M. B., ktorý mal riadiť činnosť zločineckej skupiny vyššiu hodnotu pravdivosti, ako výpovedi V. P..

37. Kasačný súd k veci dodáva, že vyššie uvedená prevzatá časť rozsudku sp.zn. 4Sžfk/9/2016, je v plnej miere zodpovedajúca skutkovým a právnym aspektom prejednávanej veci, stotožnil sa s citovanými vyslovenými závermi. Kasačný súd dodáva, že všetky námietky uvedené žalovaným orgánom verejnej správy v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného orgán verejnej správy ako nedôvodnú zamietol.

5.

38. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovaného vo vzťahu k napadnutému

rozsudku Krajského súdu v Košiciach a dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, vytvárajúcich dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku.

39. S poukazom na vyššie uvedené právne závery, kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná, a preto ju v zmysle § 461 SSP zamietol.

40. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 a 2 SSP a § 467 ods. 1 SSP tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu.

41. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.